

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 22 maja 2019 r. — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA i in.

(Sprawa C-399/19)

(2019/C 312/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Druga strona postępowania: BT Italia SpA, Basicel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/20/WE ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który obciąża podmioty posiadające zezwolenia w rozumieniu dyrektywy kosztami administracyjnymi w całości ponoszonymi przez krajowy organ regulacyjny w związku z organizacją i wykonywaniem wszystkich zadań, w tym zadań w zakresie regulacji, nadzoru, rozstrzygnięcia sporów i nakładania sankcji, które zostały powierzone krajowemu organowi regulacyjnemu w europejskich ramach dotyczących łączności elektronicznej (przewidzianych w dyrektywach 2002/19/WE ⁽²⁾, 2002/20/WE, 2002/21/WE ⁽³⁾ i 2002/22/WE ⁽⁴⁾); czy też działania, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/20/WE, ograniczają się do „regulacji ex ante” przeprowadzanej przez krajowy organ regulacyjny?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE należy interpretować w ten sposób, że coroczny bilans wydatków administracyjnych krajowego organu regulacyjnego i zebranych opłat: a) może zostać opublikowany po zakończeniu roku budżetowego, zgodnie z krajowymi ustawami dotyczącymi rachunkowości publicznej, w którym to roku zebrano opłaty administracyjne; b) zezwala krajowemu organowi regulacyjnemu na zapewnienie „stosowanego wyrównania” także w odniesieniu do lat budżetowych, które nie następują bezpośrednio po danym roku?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. 2002, L 108, s. 21).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. 2002, L 108, s. 7).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2002, L 108, s. 33).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. 2002, L 108, s. 51).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 9 kwietnia 2019 r. w sprawie T-259/15, SA Close i Cegelec/Parlament, wniesione w dniu 11 czerwca 2019 r. przez SA Close, Cegelec

(Sprawa C-447/19 P)

(2019/C 312/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: SA Close, Cegelec (przedstawiciele: J.-L. Teheux, J.-M. Ridders, adwokaci)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku;
- W konsekwencji, uznanie żądań skarżących w pierwszej instancji, a tym samym stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 19 marca 2015 r. o udzieleniu zamówienia publicznego na roboty budowlane dotyczące „Projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu” nr referencyjny INLO-D-UPIL-T-14-A04 na rzecz konsorcjum ENERGIE-KAD (składającego się ze spółek: MERSCH, SCHMITZ PRODUCTION SARL i ENERGOLUX SA), a co się z tym wiąże o braku wybrania oferty skarżących;
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżących Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia w rozumieniu art. 296 TFUE, art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego oraz art. 161 ust. 2 i 3 zasad stosowania rozporządzenia finansowego.

Sąd wynaturzył również zakres drugiego zarzutu podniesionego w pierwszej instancji, przyznał nieprawidłowy zakres pojęciu oczywistego błędu w ustaleniach, zasadzie dobrej administracji i obowiązkom, które są z nią związane, a także popełnił błąd w ocenie, która doprowadziła do wynaturzenia okoliczności faktycznych i dowodów.

Wreszcie, strony skarżące podnoszą, że zaskarżony wyrok nie jest wystarczająco uzasadniony, ponieważ w żaden sposób nie ustosunkowuje się on do podniesionych przez nie argumentów.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 4 kwietnia 2019 r. w sprawie T-61/18, Rodriguez Prieto/Komisja, wniesione w dniu 14 czerwca 2019 r. przez Amadora Rodrigueza Prieta

(Sprawa C-457/19 P)

(2019/C 312/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Amador Rodriguez Prieto (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 4 kwietnia 2019 r. wydanego w sprawie T-61/18 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie zaskarżenia zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną wnoszącemu odwołanie;